

Oponentský posudek bakalářské práce

Název: *Podpora československé opozice ze strany Francie v 80. letech 20. Století / The support of Czechoslovak opposition by France in 1980s* (Filozofická fakulta, Univerzita Karlova v Praze, 66 stran rukopisu)

Autorka: Alena Hrachová

Oponent: Martin Štefek

Kolegyně Hrachová si vytkla za cíl popsat podporu opozice v ČSSR ze strany Francie v 80. letech 20. Století. Ačkoliv se jedná, dle mého názoru, spíše o okrajovou oblast zájmu, autorka analyzovala doposud málo zpracované a spíše neznámé skutečnosti. Práce je členěna do devíti částí včetně formálních náležitostí. Úvod práce (s. 8-10) obsahuje jasné formulování tématu, stanovení výzkumné otázky a hypotézy. Autorka též pojednává o zvolených metodách a přesně zdůvodňuje volbu časového období. Formální náležitosti práce jsou zcela v pořádku a splňují tak požadavky kladené na kvalifikační práce tohoto stupně.

Text má převážně deskriptivní charakter, je postaven na širokém spektru zdrojů. Autorka vychází z české i cizojazyčné literatury (francouzsky a anglicky psané), seznam literatury obsahuje klasické autory tohoto oboru, jako je H. G. Skilling (nikoliv Schilling, viz seznam zdrojů), B. Falk či J. Rupnik. Kolegyně Hrachová studovala ve velké míře též primární zdroje (tisk, samizdat, archivní dokumenty), což představuje přidanou hodnotu práce. Vedla též rozhovory s V. Malým a P. Uhlem.

Otázka podpory Francie čs. disentu je studována se znalostí širšího kontextu. Autorka své téma dává do souvislosti se změnou směřování francouzské zahraniční politiky po nástupu F. Mitteranda do prezidentského úřadu. Třetí (s. 15-22) a čtvrtá kapitola (s. s. 23-37) obsahuje analýzu dílčích oblastí podpory – kulturní, vědecké a církevní. Prostor je také věnován činnosti českého disentu ve Francii. Pátá kapitola (s. 38-53) se zabývá oficiálními vztahy. Součástí je zajímavá podkapitola o návštěvě Mitteranda v ČSSR v roce 1988. Šestá kapitola pak mimo jiné popisuje reakce vedení KSČ na návštěvu francouzského prezidenta.

K práci mám jednu připomínku formálního charakteru. V šesté kapitole autorka cituje archivní prameny provenience ÚV KSČ z Národního archivu v Praze. Oponentovi není zcela jasné, jaký zdroj je citován na straně 57 (odkazy 184-188 a 191). Pravděpodobně se jedná o zápis z diskuse schůze PÚV, což však z textu samotného ani z odkazu na zdroj není zřejmé. Číslo 1261 označuje archivní soubor, pod který patří mnoho archivních fondů. Dále není jasné, co značí číslo 5883-4.

Hodnocení: BP Aleny Hrachové považují za zdařilou. Práci **doporučuji** k obhajobě. Doplní-li autorka výše formulovaný nedostatek v citování archivních pramenů, lze práci hodnotit stupněm **výborně (1)**.